

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 241.

V Ljubljani, v torek 20. oktobra 1896.

Letnik XXIV.

0 spremembi domovinskega zakona.

(Govoril v državnem zboru poslanec Povše.)

(Konec.)

Jeden zastopnikov kmečkih občin, in ta je bil dosedaj jedini, kateremu ta predloga ni bila všeč, je omenil, da to hudo zadene nekatere kmečke občine; temu jaz prav rad pritrdim, posebno kmečke občine, v katerih obrt zelo cvete; toda nekaj je res: nad 95 odstotkov občin bi bilo olajšanih, in jaz mislim, razmerje 5 : 95 govori tako jasno, da mora vendar tudi oni, v čegar volilnem okraju se take občine nahajajo, višje ceniti, da veliko množico olajša, kakor pa, da bi hotel nekoliko občin rešiti. (Dobro!)

Kolikor časa bodem ud državnega ali deželnega zbora, se gotovo ne bodem odtegoval delovanju, katero hoče, da se mora kmečkim in tudi mestnim občinam, če so neugodno ali bolje rečeno preveč obložene, pomagati.

Huje kot mesta bodo prizadete kmečke občine z obrtnimi središči. Mesta zamorejo doklade pripisati in jih povišati, z jedno besedo, bodo imela že še kake pripomočke. Nadalje bodo prizadete one kmečke občine, v katerih so se razvila obrtniška središča.

Pri nas na Primorskem in Kranjskem je malo takih kmečkih občin. Občine bodo deloma odškodovane z dokladami, katere bodo dobivale od dohodninskega davka onih tovarn. Mnogo slabše se bode pa godilo kmečkim občinam okrog teh obrtnih središč. Res je, pritisek v obrtna središča vrši se popolnoma enakomerno, kolikor časa vladajo tam razmere, katere ne prisilijo ljudi k izseljevanju, s tem, da se ne dobi tam več cenih in zdravih stanovanj, in se morajo v bližnjih kmečkih občinah

naseliti, katere to hudo zadene, ker ne morejo za zidanje šol in drugih zavodov pripisati doklad oni tovarni na davke, katere kot velika obrt plačuje. Na vsak način bode torej naloga deželne vlade, da osnuje okrajno ali deželno zvezo, v kateri bodo našle vse preobložene občine pomoč, in jaz mislim, da bo v tej vis. zbornici le malo zastopnikov, kateri bi ne pritrdili tej pravični terjatvi.

Vendar imamo pripomoček, da celo vprašanje kolikor mogoče mirno izvršimo in rešimo tako, da bo v tolažilo, to je, da skrbimo za zavarovanje.

Ker je že več govornikov za in proti temu vprašanju govorilo, zato o tem le nekaj besed; le jedno naj mi bo dovoljeno omeniti, namreč, kako naj sodimo o zavarovanju v slučaju bolezni ali nezgode v obče.

Gotovo jaz ne občudujem dragega administrativnega stroja teh družb, moram reči, da vedno z nejevoljo berem, kako visoki odstotki se za administracijo plačujejo. (Odobranje.) Seveda je res, da je vsa stvar v povojih in še bodo merodajni krogi: državni zbor in vlada svojo dolžnost spolnovali in k zboljšanju silili, se bode lahko marsikaj nepotrebnega odpravilo.

Res je, l. 1893 — samo za to leto so mi številke na razpolago — se je 8886 pohabljenim delavcem izplačala lepa svota 660.907 gl. in bolniške blagajne so v istem letu nad 11 milijonov goldinarjev izplačale, vsekako svota, katero moramo veliko imenovati, katera je tisoč solz obrisala, marsikje revščino pregnala in tudi marsikateri občini, katera že velike doklade nosi, s skrbjo za te nesrečne ljudi prizanesla. (Odobranje.) Odkritosrečno moram pripoznati, čeravno politično-konservativni stranki pripadam, da bi se jaz ne mogel premagati delovanju, katerega cilj bi bil rešitev socialnega vprašanja v veliki meri, pritrditi, in jaz mislim, da morajo ljud-

ski zastopniki na to delati, da se zavarovanje za bolezen in nesrečo vedno bolj razširja in spopolnuje.

Mi pa se bodemo dela, čeravno je videti tako velikansko, namreč o starostnem zavarovanju, oprezno lotili, jednako kot se ga je že Nemčija poprijela. Huda so leta, v katerih si je Nemčija svojo izkušnost pridobila; pa kdor celo gibanje starostnega zavarovanja v Nemčiji zasleduje, mora priznati, da se razmere od leta do leta boljšajo. Celotno podjetje je v Nemčiji velikansko, in jaz mislim, da bi nam v Avstriji pri naših obrtnih razmerah ne bilo treba tako daleč segati, in mi bodemo marsikaj lepega dosegli. Če država svojim ljudem starostno preskrbovanje pod imenom pokojnina zagotovi, — in vendar je na tisoče državnih služabnikov tudi pri železnicah, kjer je v zadnjem času, ko je bil Bilinski predsednik železnic, tisoče železničnih služabnikov starostno zavarovanje zadobilo, — če n. pr. družbe, zasebne železnice, da še celo zasebne tovarne tako ravna — v izgled povem le brnške tovarne, katere so napravile družbo in že stotisoče, da, milijone starostne oskrbnine in bolniških denarjev izplačale — če je to mogoče, potem je vsakemu, ki ima resno voljo, mogoče to vprašanje rešiti pomagati, in jaz mislim, če zbornica in vlada svojo dolžnost spolnita, potem ne stojimo pred nepremagljivim delom, ampak ga bodemo končali, s tem bo pa tudi celo breme, katero bode domovinski zakon mestom prinesel, olajšano. (Odobranje.)

Nekoliko besedij bi še rad spregovoril do gospodov iz kmečkih občin, kateri niso prav posebno navdušeni za ta predlog. Naj se nikar ne udajo sirenskim glasovom onih gospodov, kateri predlagajo, da se predloga vrne odseku. Ta predlog je videti zelo prijeten in mikaven; dotični gospodje priznavajo, da domovinska postava potrebuje reforme in

LISTEK.

Sreča.

Slika. — Spisal P. Ž.

(Dalje.)

II.

V farni cerkvi in v podružnicah so zvonili zvonovi jasno, veselo, da so se spajali zvoki v krasno velikonočno pesem. Velika nedelja! In solnce je sijalo skozi malo okno tako gorko, tako razkošno v nizko sobo; ljudje so hodili v prazničnih oblekah mimo hiše, smejali se in razgovarjali; tam poleg ceste so se igrali otroci s pomarančami in piruhi.

V sobi je sedela Pelinova in si podpirala glavo z obema rokama. Tako tesno, tako žalostno ji ni bilo pri srcu še nikoli, kakor danes. Ni si upala med ljudi s svojo zakrpano, staro obleko, s svojim izsušenim obrazom in objokanimi očmi. Kakor bi ji ležalo na duši vse uboštvo, vse žalostno življenje teh dolzih, dolzih let, tako jo je tiščalo v prsih in ji stiskalo grlo. In kakor prej nikoli, prišlo ji je na jezik vprašanje:

„Zakaj mora biti tako?“

In lepa mlada leta ji stopijo pred oči. . .

Lahko bi bilo drugače, ko bi jo hotela poslušati, staro Baltičevko. . . Ah, kakšno prijetno živ-

ljenje je bilo pri nji. Lepa Nežika je bila njena ljubljenska.

Časih, po kosilu, ko so deklet in hlapci odšli na polje ali na senožeti, sedla je starica v mehki naslanjač in poklicala Nežiko, svojo hišino. In Nežika je prihitela, sedla gospodinji nasproti, razprostrla po mizi šivanje in pričela delati. Baltičevka je živahno mežikala s svojimi sivimi, dobrovoljnimi očmi v drobnem, nagubanem obrazu in prigovarjala svoji ljubljenci.

„Kaj ti je hudega, Nežika, da hočeš od mene proč? Slabo se ti ne godi in jaz te plačam še boljše, če se ti zdi doslej premalo. . . Oh, ti sanjaš, kako boš srečna, v kakšnem raju boš živela, ali jaz ti povem, — vendar, ne, nečem te strašiti. . . A če si kolikaj pametna, moraš vendar sama spredvideti, da se ne moreš nadejati družega, kakor revščine. Kaj ima on? Svoje roke. . . a niti dela nima, kakor sem čula. . . Glej, Nežika, ostani pri meni. Na stara leta mi boš delala družbo in ne bo ti žal, to ti rečem. Jaz moram imeti kakšnega človeka poleg sebe, da se malo pogovarjam z njim, — in ravno tebe bi hotela, zato, ker te imam rada. . . Premisli se Nežika in ostani!“

Nežika pa je pogledala časih proti durim, če ne prihaja kdo, da bi zmotil ta neprijetni razgovor. . . Izmužnila se je, kadar se je le mogla, da bi ji ne bilo treba poslušati tega večnega prigovar-

janja. . . In gospa Baltičeva ne razume teh stvari prav nič! Seveda, stara je, revica, pa je pozabila, kako mislijo mladi ljudje. . . Moj Bog, dan na dan naj bi bila zaprta tu v sobi in v taki družbi! . . . Gospa je sicer dobra, prijazna, — a vendar: pri nji živeti v večni samoti, kaj tacega bi ona, Nežika, ne mogla prenesti. . . Naposled pa: čemu vsa ta ugibanja? Četudi morda v uboštvo, s Francetom bota živela srečno. . . In zakaj ravno v uboštvo? Zmirom vendar ne bo brez dela, posebno kadar se oženi. Potem ima takoj več ugleda med ljudmi in rajši bodo naročevali pri njem. . . Ej, vse bo dobro, o tem niti misliti ni treba. Gospa Baltičeva skrbi samo zase; boji se, da bi ji ne bilo dolgčas sami, a kako bi bilo hudo nji, Nežiki, brez Franceta, na to sebičnica niti ne pomisli ne. . .

In Pelinovega Franceta in Nežiko so oklicali v farni cerkvi svetega Pavla. Baltičevka je napravila Nežiki polno obleke in vsa pohištvo poročencema.

To je bilo uriskanje in petja, ko so se peljali od poroke. Nežika je bila vsa kakor omamljena. Vse krog sebe in pred seboj je gledala v svetli prozorni megli; vse se je bliščalo, vse je plesalo pred njo. Motila je ni niti najmanjša težka misel. . . a tudi jasne slike lepe prihodnosti so se ji vrtile tako hitro pred očmi, da niti za hip ni mogla nobene ustaviti in se napajati z njenim pogledom.

(Konec sledi.)

5 h 10 m m. y

trdijo, da se mora še veliko boljša postava napraviti. —

Pomislite, da imate pravo na svoji strani, da zanj delate in se borite, in kedor si je svest svojega pravičnega delovanja, njemu ni treba izročati se sirenskim glasovom. (Tako je!)

Je pa tudi še nekaj bolj važnega, in tu govorim vsem zastopnikom kmečkih občin. Ko bode domovinska postava enkrat sprejeta, potem, verjemite mi, bodele dobili izvrstne zaveznike za nadaljno preobrazbo in razširjanje socijalne reforme. Zakaj? Ravno v vprašanju za starostno in invalidno preskrbovanje bodele dobili najboljše zaveznike, kajti žalostno je toda resnično, zastopniki mest lahko izdatneje v državnem zboru nastopijo, kakor zastopniki kmečkih občin, in jaz sem prepričan, da se bode tega vprašanja v trenutku vse poprijelo.

Ce pa ostanemo pri starem domovinskem zakonu, da se bode zgodilo laissez faire laissez aller, in leta bodo pretekla, predno se bode na resno rešitev tega vprašanja mislilo. (Prav res!)

Zastopniki velikih mest pa naj mi dovolijo, da smem spregovoriti sledeče besede:

Ne zamerite nam našega zahtevanja po razbremenjenju in po naši dobri pravici. Naši boljši ljudje gredo proč, kmečke občine jih vzgoje za krepke delavce, in če so ti vojake doslužili, ali mislite, da pridejo k nam domov nazaj? Ne, zapuste nas in gredo proč. Kam? V velika središča.

Ravno Primorsko in Kranjsko, obe Trstu sosedni deželi, ste, kateri svoje najboljše ljudi oddajate tržaškemu pristaniškemu mestu. Potem pa mislim, da imam pravico reči: če Vi laše dobro vzgojene ljudi dobivate, kateri 40 let delajo in v Vaših mestih vso svojo moč porabijo in žrtvujejo, zgolj v hasek dotičnih obrtnih krogov, potem Vas prosim, bodite toliko usmiljeni in krščansko čuteči, da porečete: ti ljudje so se v delu za nas izrabili, mi jih hočemo tudi oskrbovati, če bodo ubožali (Odobranje). Ne pahnite nas proč, ne delajte kot mož, kateri citrono, ko jo je ožmel, skozi okno na gnoj vrže. (Živahno odobranje). Vi bodele pa pri nas, zastopnikih kmečkih občin, tudi pravično misleče somišljenike našli, za vse predloge, kateri se tičejo rešitve socijalnega vprašanja.

Pa tudi do onih, kateri žele, naj se predlog vrne odseku, torej do zastopnikov mest, naj mi bo dovoljeno nekaj kratkih besedij.

Ali mislite, da bodele s tem kaj pridobili? Mislim, da smem reči: Ne! Mi smo na tem, da nas razpuste, naši dnevi so štet. V novi državni zbor bodo prišli novi možje z drugimi nazori, in mislite, da se ne bo našla lahko večina, da se eventualno določi čas petih let za pridobitev domovinske pravice? (Odobranje).

Jaz mislim, da! torej tudi to dokazovanje Vam ne kaže koristi. Vi se upirate določbi, da se z letom 1891 začne čas, od katerega se šteje pravica za pridobitev domovinstva.

Vi morebiti v novi zbornici skusite, da se bodele morali kaj hitro klanjati tej dolžnosti, za katero Vam sedaj ta predlog dovoljuje časa več let.

Predno končam, povem, da sem jaz za obe stavljeni resoluciji. Resolucija Kaiserjeva meri na to, da se vlada pozove, vse mogoče predloge staviti, kateri se tičejo socijalne reforme, posebno invalidnega in starostnega preskrbovanja.

Zakaj da jaz to resolucijo podpiram, to sem že v svojem govoru kazal. Ravno tako sem za resolucijo Roserjevo, katera se tiče klatežev in ciganov. Jeden izmed gospodov zastopnikov mest je danes govoril proti tej resoluciji in se je na čuden način trudil, protidokaze navesti. Rekel je namreč, del ciganov se bode različnim narodom asimiliral, drugi pa izmrli. Jaz ne blagrujem in ne zavidam onega naroda, kateremu se bodo cigani asimilirali in ž njim pomešali. (Veselo). Kar se pa družega tiče, da bi cigani izumrli, moram reči: to je jako rodovitno pleme. (Iz nova veselo).

Kdor je videl te ciganske čete — in jaz mislim, dotični zastopnik mest je imel redko srečo videti te druhal — ta bo videl, da je na hrbtu vse obloženo z otroci; tu se niti misliti ne sme, da bodo tako hitro izmrli. (Tako je!)

Ce vlada na to gleda, da se ta velika nadloga za deželo odpravi, bode veliko dobrote napravila kmečkim občinam, katere morajo, kot sem jaz dokazal, pod težkimi bremenami že tako zadosti trpeti. (Živahno odobranje in ploskanje.)

Državni zbor.

Dunaj, 19. oktobra.

Vlada je zbornici predložila z ozirom na večletne prošnje in interpelacije načrt zakona, da se cena živinski soli primerno zniža, da državna skladišča prodajajo živinsko sol po 5 gld. meterski stot v vseh avstrijskih kronovinah izvzemši Dalmacijo po pogojih, katere bode vlada določila v posebni naredbi. Živinska sol pa se ne bode smela uporabljati v druge namene, prodajalci bodo pod strogim nadzorstvom. Po vladnem načrtu stopi zakon v veljavo dne 1. jan. 1897. Načrt bode pretresal preje proračunski odsek. Posl. Steiner predloži peticijo mesta dunajskega za spremembo obrtnega reda glede krošnjarstva.

Prva točka dnevnega reda je poročilo budgetnega odseka o cesarski naredbi z dne 24. avg. glede podpor po uimah poškodovanim.

Predsednik opozarja, da dotični nujni predlogi pridejo posebe v obravnavo.

Posl. dr. Dyk naglašja, da vlada sicer vedno priznava bedo poljedelstva, a vendar se ne ozira na prošnje ljudskih zastopnikov, kajti podpore niso v nikakem razmerju z elementarnimi škodami. Sedaj se dovoljuje 200.000 gld., ki se bodo razdelili v sedem kronovin.

Govornik nasvetuje resolucijo, naj bi se vlada ozirala tudi na one okraje, za katere ni še določena nobena podpora.

V istem smislu govore poslanci Bauer, Swieži, Formánek, Kaiser in Kaftan.

Vladni zastopnik dr. Roža naglašja, da ljudstvo napačno sodi, ako misli, da mora država ali povsem ali po odstotkih povrniti elementarne škode. Vlada se drži stališča, da mora država le tedaj dovoljevati podpore, ako deželna sredstva ne zadoščajo. (Ugovor.) Sicer pa je stiska ali nujna potreba le tedaj, ako po uimah poškodovanim preti gospodarski propad. Zato je mogoče, da stoteri in stoteri, ki so občutljivo prizadeti, ne bodo dobili podpor, kajti tu velja: „Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal“.

Posl. Purghart: Ljudje se že obešajo!

Predsednik opozarja Purgharta, naj ne moti govornika.

Purghart: Resnico smemo povedati.

Vladni zastopnik nadaljuje: Govorniki s Češkega so vladi očitali, da še ni pričela poizvedovanj. Istina pa je, da vlada ne čaka nujnih predlogov, temuč že preje sama po svojih organih izvrši preiskave glede škod (?). Tako je tudi češki ces. namestnik doposlal osrednji vladi svoje poročilo o zadnjih škodah. Lansko leto se je od kredita 400.000 gld. porabilo 325.000 gld. Govorniki so naglašali, da je svota 200.000 gld. prenizka. Ta svota pa je bila določena že v avgustu, in ker so poročila iz Dalmacije in Stajerskega došla še le pred tednom, zato bode vlada morala zahtevati nov kredit v te nameue. Vlada je većinoma že nakazala prve podpore, za Dalmacijo jo nakaže ta mesec, in tako bode za prvo silo pomagano.

Posl. Biankini toži, da se Dalmacija prezira, in da oblastva prepočasi vrše poizvedbe glede škod.

Posl. Purghart naglašja, da se poizvedbe ne vrše tako, kakor je trdil vladni zastopnik.

Predsednik govornika pokliče k redu. Zbornica nato vsprejme ces. naredbo.

Nato je v nadrobni debati o domovinskem zakonu govorilo več govornikov; prihodnja seja v sredo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. oktobra.

Program kandidata za izpraznjeni goriški mandat, grofa Attemsja, ki ima dosedaj, kakor se zatrjuje, največ upanja do zmage, obstoji nekako iz nastopnih „obljub“. Grof Attems obljubljuje, da bode zagovarjal pravice italijanskega prevalstva v Gorici, ako se jih bode kedo drznil krati, nasprotno se bode pa tudi oziral na narodne pravice slovanskega naroda goriške grofovine. Nadalje izraža, da je voljan prevzeti preosnovno italijanskega kluba v državni zbornici, ako se tak klub omogoči in pokaže koristen in se bo oglasilo zanj zadostno število članov. O svojih političnih nazorih pravi kandidat, da je vseskozi liberalen, vendar pa ne pripada onemu modernemu liberalizmu, katerega so razdejele v teku časa razne zmotnjave, pač pa pri-

sega zvesto na zastavo liberalizma, „katerega je vsadil Bog v dušo vsacega posamnika in ki se je v l. 1848 precizno izrazil“. Grof Attems je sovražnik narodnega prepira, marveč hoče biti pravičen napram vsem narodnostim in porabiti vso moč za delovanje narodnogospodarske smeri; posebno se hoče poganjati za povzdigo kmetijskega in obrtnega stanu. Vse pa hoče storiti, sklepa kandidat svoj oklic, ne iz sebičnosti, pač pa le, ker ga kliče meščanska dolžnost. — Kandidat hoče toraj vsem vse dobro, toda le na papirju. Kaj poreko neki njegovi sedmeri protikandidatje.

Mladočeške zahteve v državnem zboru.

Poljski list „Cas“ prinaša neki iz popolno zanesljivega vira, da nameravajo Mladočehi takoj, ko se reši domovinski zakon, staviti nujni predlog, naj se uvede češčina kot drugi uradni jezik na Češkem in Moravskem ter češčina in poljščina kot uradna jezika v Sleziji. Sedaj preide imenovani list na stališče državnoborskih strank napram predlagateljem. Tu se glasi, da bo poljski klub vsekako glasoval za narodno enakopravnost in se bodo torej vsi njegovi člani strinjali z Mladočehi, ako ti ne spremene svojega stališča. Toda po njegovem mnenju ne ostane dolgo tako, marveč se pokaže občutljiv preobrat. Radikalni del mladočeškega kluba je že v manjšini in ne manjka mnogo, da jih večina popolno ne izbacne iz svojega kluba. Ako se pa to zgodi, potem pa tudi Poljaki obrnejo za vselej hrbet. — O izbacnjenju govoriti je po našem mnenju še nekoliko prezgodaj, kajti vsa zadeva je odvisna od česko-poljske koalicije.

Ogerski židovski liberalci, posebno pa njihovi kolovodje, so pokazali minulo nedeljo najvišjo stopinjo svoje surovosti. Ze v zadnji številki smo omenili, da je bilo v nedeljo na delu vse, kar leze in gré. Od prvega ministra do najzadnjega populčnega kričača, vsi so imeli opravila čez glavo, kajti šlo se je malone povsodi za to, da se popolno premagajo „klerikalci“ ter z lepa ali grda ostavijo s kandidatom vred zborovalni prostor. Skoro na vseh židovsko-liberalnih shodih ni bilo slišati družega, kakor zlobno obrekovanje katoliške ljudske stranke, jedini finančni minister Lukacs se je nekoliko strožje držal stvarnega poročila o obnovitvi nagodbe. Najgorje pa je prijemal katoliško ljudsko stranko sam ministerski predsednik baron Banffy. Načelnik vladne stranke, kateri se je že mnogokrat dokazala korupcija, mož, ki je dovolil bratom Košut stotisoč goldinarjev, ta si upa trditi, da se samo nekateri prenapeteži vsled lastne koristi nočejo sprijazniti z novimi cerkveno-političnimi zakoni, vsi drugi so pa popolno prepričani (?), da so se uvedli ti zakoni, ne da bi bili najmanje užalili čut ali škodili interesom prebivalstva. Ko bi minister le malo bolj pomislil, da se novim zakonom ne protivijo samo nekateri nezadovoljneži, marveč ogromna množica prebivalstva in da je katoliška ljudska stranka že sedaj nastavila svoje kandidate v 80 krajih, govoriti bi moral drugače. Kdo toraj zavija?

Obisk ruskega carja v Franciji je še vedno na dnevnem redu pri večjih politikih v Evropi. Posebno pa se veliko govori in piše o tem, kako hočejo posamne francoske stranke izrabiti obisk carja v svojo korist. Mej prve te vrste moramo prištevati seveda sedanje in bivše ministre. Minister Barthou je priredil minulo nedeljo nalašč v to svrhu nekaj shod v Oloronu, kjer je nad vse povzdigoval Melinejevo ministerstvo ter njegove zasluge za pridobitev velike „milosti“, da sme Francija uživati sad neomejenega zaupanja velikega naroda, namreč Rusije. V Bordeaux u trdil je pa ravno nasprotno Raymal, ko je naglašal, da je carjev obisk vspeh velikih priprav, pri katerih so se neumorno trudili republikanci. Konečno pa noče zaostati znani Emil Olivier, ki biva sedaj večidel na deželi, in po vredniku lista „Gaulois“ bobna v svet, da se je sedaj dognala zveza, kakoršno je on zahteval pred 25 leti. Na ta način iščejo slave vsak po svojem načinu, da celó izmišljujejo si mnogovrstne anekdote, katere baje kot očividci trosijo mej prebivalstvo o caru v Parizu, menda za to, da bi „absolutni“ republikanci in komunisti ložje pozabili na blizu sedem milijonov, katere so vodje potrošili povodom carjevega obiska.

Vstaja na Kubi, o kateri smo pred nedavnim povedali nekaj zanimivosti, se neki kmalu spremeni v vojsko z Zveznimi državami, ki provzročuje Španiji že sedaj veliko skrbi. Stališče generala Weylerja je zelo omajano. Akoprav ima na otoku skoro celo španjsko armado, vendar ne more biti kos težavni nalogi. Vsled tega mu je baje vlada že dolo-

čila rok, do katerega mora ali dovršiti nalogo, ali pa odložiti svoje dostojanstvo. Vlada je baje že tudi določila, da bo njegov naslednik ali vojni minister Azcarraga ali pa Martinez Campos. Uvidela je namreč potrebo, da se mora v najkrajšem času rešiti kubansko vprašanje, ker sicer stopi na noge zopet predsednik Zveznih držav Cleveland, ki je že edenkrat resno namignil španjski vladi, naj ne opostuše popolno brez potrebe kubanskega otoka. Vojska s Clevelandom pa Španiji gotovo ne diši, vsled tega si bode prizadevala vse, da se reši še večje nevarnosti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. oktobra.

(Molitve za lepo vreme.) Prevzvišeni gospod knezoškof zaukazujejo, naj se izpostavi prihodnjo nedeljo, dne 25. t. m. po vseh farnih cerkvah ljubljanske škofije Najsvetejše skozi eno uro v ta namen, da bi nam ljubi Bog dal in ohranil lepo vreme. Čas za izpostavljenje naj določujejo č. gospodje farni predstojniki sami. — Naprošeni smo, da objavimo to naredbo tem potom, da se hitreje razve.

(Slovensko gledališče.) Veliki uspeh, kateri je dosegla opera „Faust“ pri prvi predstavi v tekoči sezoni, jamči, da bode tudi današnja repriza dobro obiskana. V četrtek se bode, prvič na slovenskem odru predstavljala Schillerjeva „Maria Stuart“, jeden najkрасnejših umotvorov svetovne literature. Za to igro, katero je pokojni Cegnar preložil tako, da je vredna velikega Schillerja, se naša drama že več tednov skrbno pripravlja in je opravičeno upanje, da bode predstava v vsakem oziru izvrstna.

(Domačim posojilnicam) se naznanja, da naroča „Zveza Kranjskih posojilnic“ direktno blagajne, katere dobiva po najnižji ceni in se toraj posojilnice opozarjajo, da ne kupujejo od agentov, ker bi prišle v škodo. Posebno se pa svariyo pred nekim „Bärenkopfa“ ki se neopravičeno sklicuje celo na predsednika „Zveze“.

(Iz Križev pri Trzinu) se nam poroča: Nov član katoliško-narodne organizacije je „Katoliško izobraževalno društvo v Križih pri Trzinu“, ki se je osnovalo v nedeljo 18. t. m. Ta dan je imelo tudi svoj prvi občni zbor, pri katerem se je izvolil naslednji odbor: Jož. Vole, predsednik; Ivan Jezeršek, predsednika namestnik; Ivan Aljančič, zapisnikar; Franc Perko, knjižničar; Jernej Gros, blagajničar, in odborniki: Lovro Konjar, Jožef Gradišar, Jožef Naglič, Franc Logar, Franc Zaplotnik. Visoko c. kr. deželno predsedništvo je potrdilo prekristno novo društvo z odlokom dne 21. sept. t. l. Namen društva je — kakor govori § 2. društvenih pravil — izobraževati ude na podlagi katol. vere, vzlasti po načelih izraženih v okrožnici Leona XIII. o delavskem vprašanju z dne 17. maja 1891; voditi jih do prave krščanske omike; po moči pospeševati njihovo dušno in telesno blagostanje; prirejati jim pošteno zabavo ter skrbeti za njihovo pravno varstvo. V ta namen (§ 3.) prireja podučna predavanja in zabavne shode; ustanovi svoj pevski zbor in lastno knjižnico; po moči podpira obolele ude, ki vsled nezadolžene nezmožnosti niso za delo, in skrbi za pravno varstvo svojih udov. — Novemu društvu je takoj prvi dan pristopilo lepo število mož in mladeničev. Dal Bog novemu, od vseh dobromislečih že dolgo in težko zaželenemu društvu svoj obilni blagoslov!

(Iz Logatca.) Pretečeno nedeljo, dne 18. t. m. vršil se je shod logaške kmetijske podružnice v šolskih prostorih v Dolenjem Logatcu. V priprosti in zelo poljudni obliki predaval je tajnik kmetijske družbe gosp. G. Pirc nad eno uro o zboljšanju travnikov, o zivnorej, o sadjereji in o drugih kmetijskih zadevah. Divjačini, kot zajcem in srnam, ki delajo kmetu na polju, na sadnem drevju in pri mladih sadikah v gozdu dosti škode, je bil pa govornik precej prizanesljiv, ker je bilo mej poslušalci mnogo strastnih lovcev navzočih. Mnogobrojno ljudstvo, ki je izvanredno pazljivo sledilo njegovim besedam, se bo brez dvoma držalo dobrih nasvetov, da si kaj izboljša svoj težavni stan. Po končanem pohvalnem govoru vršila se je volitev predsednika in novega odbora. Predsednikom bil je izvoljen nadučitelj v Dolenjem Logatcu g. J. Turk; nadalje odbornikom sledeči gg.: Smole, posestnik v Dol. Lo-

gateu, J. Lenassi, posestnik v Gorenj. Logatcu, Fr. Gostiša, posestnik v Gorenj. Logatcu, Iv. Albrecht in Iv. Korče, posestnika v Hotederšici.

(V Toplicah na Dolenjskem) se je zdravilo letos 555 strank z 690 osebami. S Kranjskega jih je bilo 600, 80 iz ostalih avstrijskih kronovin in 10 inozemcev.

(Iz Kranjske Gore.) Uže je nekoliko pozno, pa bolje je enkrat nego nobenkrat; zato prihajam še le „post festum“. Omenjati mi je dveh stvari. Prva stvar je naš somenj. Imamo v letu dva. Prvi je o veliki noči. To je komaj sejmica. Postavljata se le dva šotora, k večjemu trije. Drugi somenj pa je navadno velik, močno obiskan. Biti bi imel v ponedeljek pred praznikom posvečevanja vseh cerkva. Pa kakor rečeno imel bi biti, faktično pa je uže v nedeljo, in koledar družbe sv. Mohorja ga tudi kaže na nedeljo. Pravijo, da bo drugo leto res v ponedeljek, prav kakor to kaže listina, ki dovoljuje somenj le za ponedeljek, ko pa bi bil v ponedeljek praznik, je somenj še le v torek, kar listina naravnost pristavlja. Do sedaj se je somenj pričenal uže v soboto dopoldne, glaven somenj je bil v nedeljo, deloma tudi še v ponedeljek, prodajali pa so tudi še v torek in sredo. Sliši pa se, kar bi bilo tudi želeti, da se bodo odslej držali ponedeljka. Za semskih dni bi se dalo marsikaj reči o tukajšnjem življenji. — Letošnji somenj je bil bolj slabo obiskan. Ne vem, kje je uzrok, v slabi letini ali tudi v slabem vremenu, ali v obojem skupaj. Prodajalec je bilo dovolj, le kupčevalcev je bilo premalo. Goveje živine sploh ni bilo, pa tudi drobnice ne mnogo. — Imeli pa smo še drugo stvar, drugo slavnost srce dvigajočo, namreč blagoslovljenje kipa lurske matere božje, kakor je „Slovenec“ uže naznanil. Slavnost se je vršila v sledečem redu. Iz župnišča je bil spreved po vasi, kakor o veliki noči pri vstajenji. Hiše so bile lepo razsvetljene in praznično nadete. Razun obilne asistencije duhovnikov so se spreveda vdeležili tudi sl. uradi in mnogobrojno občinstvo. Spreved sam je bil zelo ganljiv, da so se premnogim vtrinjale solze v očeh pri pogledu na krasno podobo Matere božje, ki je res najlepša te vrste. V cerkev prišedši bilo je blagoslovljenje podobe. Blagoslovil jo je preč. gosp. dekan Ne v a k iz Radovljice. Za tem pa je bil slavnosten govor, katerega je imel preč. gosp. Roz m a n, kanonik iz Ljubljane. Komur je ostalo oko suho pri sprevodu, privabil je zares ognjevit govor sedaj selzo v oko. Vtis tega govora in slavnosti sploh je bil zares velik. Dal Bog, da bi bil trajen! Govoru je sledilo darovanje in temu slovesna sv. maša, katero je daroval preč. gosp. kanonik Rozman. Tej prelepej podobi je oskrbel gospod Vurnik iz Radovljice prelepo nišo. Izdelana je iz lesa v gotskem slogu in sicer tako lepo, da vsem na vso moč vgaja. Ne vem, kaj bi bolj pohvalil ali prelepe fiale z okusno zdelanimi grbami ali polihromijo, ki tako prijetno prija očesu. To delo gospoda mojstra na vso moč priporočam. Ta prelepa niša ima pa še lepšo podobo, ki je vredna, da si jo ugleda vsakdo, ki pride v Kranjsko Goro. Za vse to gre pa v prvi vrsti čast osebi, ki je to napravila, in našemu vrlemu gospodu župniku Antonu Žlogarju, ki se je potrudil, da bi bilo vse res najlepše, kar se mu je tudi posrečilo.

(Iz Podbrezj) 19. oktobra. Zaradi vednega deževja narastla Bistrica vzela je dvema mlinarjema jezove, da imata škode do 800 gl. in ne bosta dolgo mogla mleti.

(Dar.) G. Fr. Gabrovšek, kateremu ni bilo mogoče vdeležiti se otvoritve „Narodnega doma“, daruje v ta namen 2 gl. družbi sv. Cirila in Metoda. — Bog plačaj!

(Utonil je) v Idriji 26letni Ignacij Božič. Vračal se je v nedeljo 18. t. m. iz cerkve proti domu. Pri klavnici, pravijo, prišla ga je božjast, naslonil se je na cestno ograjo, v tem ga je drugič zvil in padel je v Idrijo. Enkrat je še prišel na površje, potem izginil. Trupla še niso dobili. V jednem tednu toraj dvakrat nagla in neprevidena smrt.

(Slamnikarstvo.) C. kr. dežel. vlada je imenovala g. Matijo Oberwalder-ja iz Domžal učiteljem za pletarstvo. — Tečaj se je pričel 19. t. m. za občine Domžale, Dob. Jarše, Dragomelj, Ihan, Podrečje in Brezovico. Učenci iz teh občin se bodo

podučevali vsak ponedeljek, torek in sredo v Domžalah. Terzinci bodo imeli poduk vsak četrtek. Mengšani pa v petek in soboto.

(Samomora.) 16. t. m. so na Studencu iz Ljubljance potegnili truplo nekdanjega pekovskega mojstra Roka Juhart. Pokojnik je bil že delj časa zelo otožen. Zapustil je vdovo in dva nepreskrbljena otroka. — V mestni vojašnici v Ljubljani se je 15. t. m. obesil prostak 27. pešpolka Anton Rauch.

(Razpisane službe.) V Podbrezju na Gorenjskem je razpisano mesto učitelja-voditelja v IV. plač. razredu; v Poljanah nad Loko 2. učiteljsko mesto v IV. plač. razredu. Prošnje za obe službi do 5. novembra t. l. c. kr. okr. šolskemu svetu v Kranju. — Pri c. kr. sodišču v Logatcu je do dne 7. novembra razpisana služba kancelista. Prošnje c. kr. dež. sodišča predsedništvu v Ljubljani.

(G. Martin Štih — oproščen!) Piše se nam iz Celovca: Kakor je „Slovenec“ poročal, obsodilo je c. kr. okrajno glavarstvo celovško vrlega gosp. Martina Štihan na 50 gl. globe, ker je govoril na shodu na Trati o postavah, ki niso na korist kmetškemu stanu. Gosp. Štih kajpak ni plačal, marveč je vložil priziv, katerega je tudi „Slovenec“ objavil. Slavna c. kr. dež. vlada koroška je prizivu ugodila in g. Štihan z odlokom od 13. okt. 1896 št. 26.940 popolnoma oprostila, ker razzodba okrajnega glavarstva „ni po zakonu utemeljena“. — Po domače se to pravi, da je Mac Nevin od zgoraj dobil zopet pošteno breco, kakoršnih je dobil že več, ker nasproti Slovincem noče poznati postav. —rn—

(Šolska slavnost v Velikovcu.) Vabilo k slavnosti otvorjenja slovenske šole družbe sv. Cirila in Metoda v Sent Rupertu pri Velikovcu, ki se bode vršila v nedeljo, dne 25. oktobra t. l. s sledečim vspeedom: 1. Ob 10. uri slavnostna pridiga v predmestni farni cerkvi v St. Rupertu, kojo govori č. g. vikarij Valentin Podgorc. 2. Po pridigi velika sveta maša in potem „Te Deum laudamus“. 3. Takoj po cerkvenem opraviu slavnostno zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico, ob ugodnem vremenu na vrtu nove šole, sicer pa v šoli sami: a) pesem „Naša zvezda“, pojó gg. pevci iz grebinijskega Kloštra; b) pozdrav predsednika; c) slavnostni govor, govori č. g. stolni kaplan Matej Ražun; d) blagoslovljenje šole po preč. gosp. dekanu Janezu Wieserju; e) pesem na čast sv. Cirilu in Metodu, pojó pevci iz grebinijskega Kloštra. 4. Ob 1/2. uri popoldne banket v gostilni gospe Ane Aufmuth v Velikovcu s prosto zabavo, govori in petjem. — Petje pri sv. maši izvršujejo slavni pevci iz grebinijskega Kloštra pod vodstvom preč. g. župnika Fr. Kormana; pri otvoritveni slavnosti v šoli oziroma na vrtu, in popoldne pri banketu sodelovali bodo v družbi s prvimi tudi slavni pevci društva „Gorotan“ in želinjski pevski klub. — Železniška postaja je Sinčaves (Kühnsdorf), od katere je v Velikovec kake pol ure vožnje. — Rodoljubkinje in rodoljubi, ki bode prišli k tej otvorilni slavnosti in se udeležili tudi banketa, naj blagovolijo to javiti najdalje do 23. t. m. č. gosp. župniku Fr. Treiberju v St. Rupertu pri Velikovcu (pošta Velikovec), da se pravočasno izve število udeležencev in se more potrebno oskrbeti. Obed stane 1 gl. 50 kr. brez pijače. — K tej pomenljivej slavnosti vabi vse Slovenke in Slovence od blizu in daleč najljubnejše slavnostni odbor.

(Konfiskacija.) Zadnja številka „Südsteirische Post“ je bila zaplenjena zaradi dopisa iz Celovca o znanem postopanju okrajnega glavarja Mac-Nevina napram slovenskim shodom in govornikom. O istem predmetu je pisala praška „Politik“.

(Z Goriškega.) Goriška konservativna „L' ecco del Litorale“ je praznovala dne 19. oktobra svojo petindvajsetletnico. — V bogoslovnico goriško se je vpisalo letos 18 gospodov abiturijentov. Od teh je le o s e m za goriško nadškofijo. — Č. mm. Uršulinke so si izbrale za prednico č. m. Skolastiko Corgnolan. — Umrla je č. m. Alojzija S. Sušnik, prefektinja pri Uršulinkah, stara 71 let v noči mej 15. in 16. t. m. — V Prvačini se je otvoril poštni urad. — Na St. Vidski Gori so ustanovili mlekarso za drugo. — Trtnaj uši prišli so na sled v vasi Gojače,

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Beziirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

okraj Komen. — Neki ribič iz Gradeža nameruje prodajati vsak dan sveže ribe v Gorici. — Oblačno nebo obeta dež.

Društva.

(Vabilo.) Dne 22. t. m. se odkrije nagroben spominek nepozabnemu tovarišu, bivšemu nadučitelju J. Ribnikarju v Dol. Logatecu. Odkritje se vrši po ob 10. uri dopoldne darovani slov. črni sveti maši z nagrobnim govorom in petjem. Po odkritju skupni obed v gostilni Arko. Oglasitve za obed sprejema do 21. t. m. J. Segar v Dol. Logatecu. Vsi prijatelji in znanci blagega rajnega se tem potom najljubše vabijo, da se polnoštevilno udeležijo tega dokaza pijetete, koje je v istini zaslužil blagi pokojnik.

(Novo društvo.) Ljubljanski tiskarji ustanovili so si novo društvo, katero se imenuje „Dobrodelno društvo za tiskarje na Kranjskem“ in ima namen: podpirati po nelastni krivdi podpore potrebne tiskarje, kakor tudi njihove sorce (vdove in sirote), dalje dlje časa brez posla ali na potovanju se nahajajoče člane, k vojakom odhajajoče člane, kakor tudi deliti božična darila med revne tiskarske sirote.

Telegrami.

Dunaj, 20. oktobra. (Budgetni odsek.) Pododsek za investicijsko predlogo je izvolil načelnikom posl. Russa, zapisnikarjem pa posl. Szczezanovskega. Nato se je posvetoval odsek o načelu, po katerem bi odobril ali spremenil posamne točke vladne predloge, oziroma jih vstavil v investicijski proračun.

Dunaj, 20. oktobra. Včeraj se je otvoril avstrijski odvetniški shod. Udeležuje se ga 437 odvetnikov iz raznih krajev. Najštevilnejše so zastopane dežele Češko, Moravsko in Galicija. V ime pravosodnega ministra je

pozdravil zborovalce sekcijski načelnik Kral, v ime dunajskega mesta pa podžupan Neumayer.

Poreč, 20. oktobra. Povodom birmovanja v Visinadi je imel škof Flapp daljši govor najprej v hrvatskem, in nato v italijanskem jeziku. Ko je pa odhajal iz cerkve, so ga pozdravljali Hrvatje in zmerni Italijani z „Živio!“ in „Evviva!“ klici, mej tem ko je drupal italijanskih zagrizencev kričala: „Morte ai Croati!“ ter vsled tega provzročila velik nered, ki se je zadušil še le s pomočjo orožnikov.

Inomost, 20. oktobra. Prihodnjo sredo, dne 21. t. m. se zopet otvori promet na progi Oebarn-Gröbmung.

Pariz, 20. oktobra. Budgetna komisija je vsprejela predlog, da se zmanjšajo troški za vojaštvo za 3¹/₂ milijona frankov.

Darmstadt, 20. oktobra. Cesar Viljem je dospel k obisku ruskega carja Nikolaja včeraj ob 2. uri popoldne. Vsprejel in pozdravil ga je na kolodvoru hesenski veliki vojvoda. Velika množica občinstva je cesarja navdušeno pozdravljala. Ob 4. uri se je povrnil cesar v Wiesbaden.

Carigrad, 20. oktobra. Sodišče je obsodilo v smrt na vislicah pet Armencev, ki so baje metali bombe povodom zadnjega klanja.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. e. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje **Štefanije.** Steklenica velja 20 kr. 126 (50-34) 6

Tuji.

18. oktobra.

Pri **Maltcu:** Verderber iz Kočevja. — Latzko, Graf, Weil, Rebtsch, Oresnig, Kleiber, Schneberg, Ornstein z Dunaja. — Klement iz Brna. — Bruss z Reke. — Wolf iz Zagreba. — Poklečki iz Karlova. — Ralm iz Ilir. Bistrice. — Szydowski iz Breznega. — Fehr iz Kozjega. — Berger iz Konjice. Pri **Lloydu:** Samiz, Kraus z Dunaja. Pri **Južnem kolodvoru:** Fück iz Göttingen-a. — Kollene iz Idrije. Pri **avstrijskem caru:** Golmayer iz Weissenburg-a.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
19	9. zvečer	720.1	10.1	sl. sever	dež	
20	7. jutraj 2. popol.	719.5 717.8	11.1 16.7	sr. jvzh. sr. jzah.	dež poloblačno	15.1

Srednja včerajšnja temperatura 9.7°, za 0.2° pod normalom.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje obuvalo lepo temno-črno se lesketajoče in si je želi ohraniti trpežno, kupi naj edino le

Fernolendtovo črnilo za čevlje

c. kr. priv. ustanov. leta 1832 tovarne, ljene na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: **St. Fernolendt.**

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svitla naravna crme za svitlo usnjato obuvalo in pisarni pečatni vosek. 33 53-41

Prodaja materijala od knežjega dvorca.

Od porušenega knežjega dvorca v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi materijal,

kot: opeko, vezi, vrata, okna itd. itd. na lici mesta ali pa na svojem domu v Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Accetto,
zidarski mojster.

554 62-32

Katol. Bukvarna v Ljubljani priporoča:
Enchiridion Liturgicum in usum Clericorum et Sacerdotum in sacris functionibus. Collegit Jos. Erker. Cena 1 gld. 50 kr.
Koledar katol. tiskovnega društva za 1897, lepo vezan, s svinčnikom, priporočen zlasti gg. katehetom zaradi „Imenika učencev in učenk“. Cena neudom 1 gld. 20 kr.

Stanarinske knjižice
za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v
Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Št. 50.731.

Razglas

mladeničem, ki stopajo v vojaško dôbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabôra, ki bo 1897. leta, naznanja mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, ki so bili rojeni 1874., 1875. in 1876. leta, se morajo zglasiti v zapisanje

tekem meseca novembra letos

v ekspeditu mestnega magistrata.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je seboj prinesli dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasiti stariši, varuhi in pooblašenci.

4. Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§: 31., 32., 33. in 34. voj. zakona navedenih ugodnosti, imajo ali v mesecih januariju in februariju 1897. leta podpisane uradu, ali pa na dan glavnega nabôra nabôrni komisiji izročiti z listinami opremljene prošnje.

5. Oni, ki želé, da se jim dovoli stava izven domačega stavnega okraja, morajo ob priliki zglasitve izročiti z listinami opremljene prošnje. V takem slučaju je moč istočasno zglasiti in dokazati tudi pravico do kake v §§ 31., 32., 33. in 34. voj. zakona omenjenih ugodnosti.

6. Zglasiti se morajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski službi, in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (mornarice) in so še stavodolžni.

7. Kdor zanemári dolžnost zglasitve in sploh iz vojnega zakona izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izvirajoče iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti predpisano zglasitev, čeravno mu te ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka po § 35. vojnega zakona in zapade glôbi od 5 do 100 gld., eventualno zaporu od 1 do 20 dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

1. dan oktobra 1896.

Dunajska borza.

Dne 20. oktobra.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 05 kr.	
Skupni državni dolg v srebru	101	10
Avstrijska zlata renta 4%	121	95
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	10
Ogerska zlata renta 4%	121	45
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	15
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	943	—
Kreditne delnice, 160 gld.	367	25
London vista	119	90
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	82 ¹ / ₂
20 mark	11	76
20 frankov (napoleonor)	9	53
Italijanski bankovci	44	50
C. kr. cekini	5	66

Dne 19. oktobra.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143 gld. — kr.	
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155	25
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	—
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	—
Tisne srečke 4%, 100 gld.	137	50
Dunavske vravnave srečke 5%	129	75
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	75
Posojilo goriskega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	98	25
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	45
Prioritetne obveznice državne železnice	222	25
južne železnice 3%	171	30
južne železnice 5%	128	40
dolenjskih železnice 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld.	18
Rudolfove srečke, 10 gld.	22
Salmove srečke, 40 gld.	70
St. Genois srečke, 40 gld.	71
Waldsteinske srečke, 20 gld.	60
Ljubljanske srečke	22
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3357	—
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	420
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	60
Montanska družba avstr. plan.	83
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	153
Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilfstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svetli za doseg kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.